

домскаго, който управляваше въ Понжъ флотѣтъ и войскѣтъ на Лудвика 14-го..... И тъй тѣ извѣстены чрѣзъ проведенъ нарочно до тѣхъ чловѣкъ, за ненадѣйното сполучіе на Гюизи съ пѣлны платна обѣрихъхъ прѣдницѣ къмъ Неаполь и стигнѣхъхъ въ истѣтъ минутѣ подѣ Павлипскѣтъ чукѣ съ петдесетъ кораби, съ подпалителнытъ си и съ четьрьтъ хыляды души войскѣ за извозваніе.

При вижданіе на Французскѣтъ знамѣ дигнѣтъ на мачѣтъ на главный корабъ срещу купѣтъ, Мазаніель останѣ като грѣмѣтъ, плеснѣ си челото, захапа си прѣститѣ и увлеченъ отъ выковетѣ на дружината си, забрави великодушното си намѣреніе за което бѣ дошелъ въ Неаполь и пада пакъ въ лудуваніята на подлудѣтъ си.

И първо събѣря прѣстолѣтъ на който прѣдній день съдеше, зема си пакъ червенѣтъ си шапкѣ и лазаронскѣтъ си дрипы, послѣ сѣда на прозорецѣтъ на кѣщѣтъ си, отъ дѣто бесѣдуваше на народа, заповѣдваше и сѣдяше като държаше пушкѣ истегленѣ и готовѣ да грѣмне, когато му подавахъ прошенія все съ крайтъ на сулицѣтъ си, когато Полкѣтъ на Смѣрътъ-тѣ слѣпо извършеваше всичкѣтъ му скывнованія, и когато съпругѣтъ му, горкана си! отиде на Кармилскѣтъ черквѣ дано намѣтри нѣкоѣ растухѣ на отчаяніе-то си.

А въ думѣтъ и въ работѣтъ на рыбаина една идея само прѣобладаваше; и тя бѣ да прѣдвари паденіето си съ общо уплашваніе, идея непоколебима почти у всичкы много или малко палудиничавы крамолници. И тъй на тѣзи, които ужасно украсявахъ вече стѣгѣтъ, тристата главы, приложи още сто; заповѣда всеобщо мѣлчаніе и до колѣнѣ подрѣзваніе на дрехѣтъ, закалалаше всякого мѣжа кой бы възвысилъ гласъ, всякѣ женѣ коя бы носила облекло косто да покрыва голенѣтъ ѣ; снѣма три четвърти цѣнѣтъ на хлѣбѣтъ, и изгѣря живы въ своитѣ имѣ пѣщи напослушливѣтъ хлѣбари; послѣ пакъ внезапно промѣнява мѣнѣ за кѣщѣ-